

Dosar nr. 7389/118/2020

R O M Â N I A

TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Operator de date cu caracter personal nr. 8470
ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 24 Noiembrie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE Maria Timoașcă
Grefier Leontina Nunca

Pe rol judecarea cauzei civile în Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant ARHIEPISCOPIA TOMISULUI, reclamant COLGEAC FLORIAN, reclamant GEN CHELARU MIRCIĂ, reclamant HORNEȚ IULIEAN, reclamant GLĂVAN DORU DINU PAVEL, reclamant COLCEAG DORINA OLGA, reclamant IOVANOVICI ȘOȘOACĂ DIANA, reclamant CĂCESCU GHEORGHE GABRIEL, reclamant MEDELEANU IULIA ADALMINA, reclamant UNGUREANU ADALMINA, reclamant ȘOȘOACĂ DUMITRU SILVESTRU, reclamant DALE NICOLAE, reclamant DALE FLORENTINA, reclamant MANCE RAMONA, reclamant NEAG LIANA, reclamant NEAG RAFILA, reclamant BUCUROIU CRISTIAN NICOLAE, reclamant BOTEZATU GRAȚIELA GHORGHINA, toți cu sediu ales la av IOVANOVICI ȘOȘOACĂ DIANA în com. 2, București, STR OPANEZ, nr. 8, bl. 72, et. A, ap. 1 și pe pârât COMITETUL JUDEȚEAN PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ CONSTANȚA PRIN PREFECT, cu sediul în CONSTANȚA, BD TOMIS, nr. 51 pârât PREFECTURA JUDEȚULUI CONSTANȚA PRIN PREFECT cu sediul în CONSTANȚA, BD TOMIS, nr. 51, pârât PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANȚA cu sediul în CONSTANȚA, BD TOMIS, nr. 51, pârât INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA cu sediul în CONSTANȚA, STR MIRCEA CEL BĂTRÂN, nr. 110 , având ca obiect SUPENDARE EXECUTARE ACT ADMINISTRATIV.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reclamantii prin avocat Iovanovici Șoșoacă Diana conform împuternicirii avocațiale aflate la dosar, reprezentantul legal al ARHIEPISCOPIA TOMISULUI personal și asistat de avocat Iovanovici Șoșoacă Diana,, reclamantul Șoșoacă Dumitru Silvestru personal, legitimat cu CI seria VX nr. 415961 și asistat de avocat Iovanovici Șoșoacă Diana, pârâtii COMITETUL JUDEȚEAN PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ CONSTANȚA PRIN PREFECT, PREFECTURA JUDEȚULUI CONSTANȚA PRIN PREFECT și PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANȚA prin consilier juridic Roland Rrunză conform delegației aflate la dosar, lipsind pârâtul INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA.

Procedura legal îndeplinită.

Grefierul de ședință, în referatul asupra cauzei, evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual.

Instanța constată că, s-a depus prin Serviciul registratură o cerere de intervenție accesorie, care nu este semnată și înscrisuri din partea unor persoane fizice.

Instanța ia act că se depune împuternicirea avocațială pentru reclamantul Bucuroiu Cristian Nicolae și acesta este legal reprezentant prin apărător la acest termen.

Instanța comunică cererea de intervenție accesorie reprezentanților părților.

La interpelarea instanței reprezentantul părților arată că nu a formulat întâmpinare.

Instanța reține că s-a formulat întâmpinare de către INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA.

Reprezentantul reclamanților arată că instanța este competentă să soluționeze cauza.

Reprezentantul părților arată că instanța este competentă să soluționeze cauza.

Instanța, procedând la verificarea competenței se declară competentă general, material și teritorial să soluționeze cauza față de dispozițiile art. 95 alin. 4 C.pr.civ., art. 42 alin. 1 și 3 din OUG nr. 21/2004 și art. 10 alin. 1 și 3 din Legea nr. 554/2004.

Instanța comunică reprezentanților părților întâmpinarea formulată de pârâțul INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA.

Instanța reține că actul de procedură intitulat cerere de intervenție accesorie vizează și cererea de suspendare a executării actului și sunt invocate excepții.

Reprezentantul reclamanților invocă inadmisibilitatea cererii de intervenție accesorie, întrucât nu respectă condițiile de fond și formă pe care intervenția accesorie trebuie să le respecte, nu este menționat cine este reprezentantul asociației, nu este semnată și nu este dovada calității de reprezentant și a existenței asociației și nu înțelege care este interesul acesteia.

Reprezentantul pârâtului arată că, pentru lipsa de semnătură este de acord cu faptul că cererea de intervenție accesorie nu respectă prevederile legale.

Instanța invocă excepția nulității pentru neseemnare a cererii de intervenție accesorie și se va pronunța prin hotărârea de soluționare a cererii de suspendare asupra acesteia.

La interpelarea instanței reprezentanții părților arată că, nu solicită termen pentru a lua la cunoștință de întâmpinare.

Instanța comunică notele scrise reprezentantului pârâtului depuse de reprezentantul reclamanților.

Reprezentantul reclamanților depune la dosar înscrisuri, reprezentând legislație internațională, recomandarea Uniunii Europene, Decizia Curții de Apel din Lisabona cu privire la condițiile de carantină, articolul în limba engleză și traducerea făcută de către Libertatea și le comunică reprezentantului pârâtului.

La interpelarea instanței reprezentantul reclamanților arată că prin cererea de suspendare a solicitat anularea parțială raportat la art. 1 din HCJSU, raportat la 3 la mia de locuitori.

Instanța ia act că s-au depus înscrisurile menționate de către reprezentantul reclamanților și au fost comunicate și reprezentantului pârâtului.

La interpelarea instanței cu privire la modalitatea de comunicare a actelor de procedură reprezentantul pârâtului susține cererea depusă la dosar la fila 174, în sensul că actele de procedură să fie comunicate prin email indicat.

Reprezentantul reclamanților solicită ca actele de procedură pentru toți reclamanții să fie comunicate prin email sau faxul indicate.

În măsura în care instanța va reține cauza spre soluționare în ceea ce privește suspendarea pentru pârâțul INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA care nu este prezent modalitatea de comunicare se va face prin agent procedural sau TDS.

Reprezentantul reclamanților solicită acordarea unui termen până la data de 30.11.2020 pentru soluționarea întregului dosar.

Instanța învederează că, termenul pentru fondul cauzei nu este pe 04.12.2020, fondul cauzei este încă în procedura prealabilă reglementată de C.pr.civ. care privește un termen acordat de lege în favoarea părților de a depune întâmpinare în termen de 25 de zile, nefiind dovedită cauză urgentă în ceea ce privește fondul.

Cu privire la cererea de preschimbare de termen formulată de către reclamantul CĂCESCU GHEORGHE GABRIEL, având în vedere că cererea de suspendare formulată de către ceilalți reclamanți din cauză a fost admisă și termenul din 04.12.2020 a fost preschimbabil pentru data de astăzi, instanța respinge ca rămasă fără obiect cererea de preschimbare a termenului de judecată.

Reprezentantul reclamanților arată că, își rezervă dreptul în cazul în care se respinge cererea de suspendare, să utilizeze de aceeași modalitate de acordare a unui termen de la o zi la alta, de 24 de ore, pentru că vizează un interes național.

Având cuvântul asupra duratei estimate a soluționării cererii de suspendare reprezentanții părților estimează o zi.

În raport de prevederile art. 238 C.pr.civ. instanța estimează durata procesului la un termen.

Instanța acordă cuvântul asupra probatoriului.

Reprezentantul reclamanților solicită proba cu înscrisuri.

Reprezentantul părților solicită proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Instanța încuviințează părților din cauză în conformitate cu dispozițiile art. 255 și 258 C.pr.civ. proba cu înscrisurile depuse în probațiune deja la dosarul cauzei.

Reprezentantul reclamanților a prezentat instanței în original o adeverință medicală din care rezultă că doamna avocat este scutită de obligația de a purta masca de protecție, Adeverința nr. 8633/18.09.2020, eliberată de dr. Aurora Bulbuc.

Instanța constată că, prin întâmpinare s-a invocat de către pârâul INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA, excepția lipsei calității de reprezentant legal pentru persoana juridică ARHIEPISCOPIA TOMISULUI și excepția lipsei calității de reprezentant convențional pentru doamna IOVANOVICI ȘOȘOACĂ DIANA, domnul CĂCESCU GHEORGHE GABRIEL și excepția lipsei calității procesual pasive a INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA prin Președinte.

Instanța va soluționa la acest termen numai excepția lipsei calității de reprezentant legal și convențional, reținând că excepția lipsei calității procesual pasive a INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA este o excepție care urmează a fi dezlegată odată cu fondul cauzei și nu poate fi dezlegată în cadrul procedurii sumare a cererii de suspendare, dacă se soluționează cererea de suspendare această excepție prejudică fondul raporturilor supuse judecării, sens în care pune în discuție numai excepția lipsei calității de reprezentant legal și excepția lipsei calității de reprezentant convențional.

Reprezentantul reclamanților invocă excepția lipsei calității de reprezentant a INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA.

Arată că, împuternicirea de reprezentant a domnului inspector Pană Lili nu menționează decât un nume Inspector Șef și o semnătură, nu se menționează cine este persoana care a putut să-l împuternicească pe domnul Pană Gili, o simplă semnătură nu poate substitui calitatea de reprezentant, în al doilea rând domnul domnul Inspector Șef Roșca Ionel trebuie să demonstreze că este una și aceeași persoană cu domnul Roșca Toader Ionel, Ordinul nr.192/04.11.2020 are inclusiv adnotări și este tăiată o propoziție fără să existe ștampila pentru conformitate, mai mult nici un act nu are mențiunea „conform cu originalul” și consideră că întâmpinarea este formulată de o persoană fără calitate.

Reprezentantul reclamanților solicită respingerea excepțiilor invocate. Arată că, va depune dovada că Înalta Sfinția Sa este reprezentant al Arhiepiscopiei Tomisului, conform Codului civil nu trebuie făcută dovada actelor și faptelor care sunt de notorietate, este de notorietate că de ani de zile Arhiepiscopiei Tomisului este condusă de către Înalta Sfinția Sa Tudosie.

Susține că, întâmpinarea este formulată tendențios și solicită amendarea instituției și a persoanei care a formulat întâmpinarea.

Instanța ia act că reprezentantul reclamanților formulează o cerere de amendare a INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA și a persoanei care a formulat întâmpinarea.

În ceea ce privește excepția lipsei calității de reprezentant convențional, reprezentantul reclamanților arată că, este făcută dovada, a depus împuternicire avocațială și pentru reclamantul Bucuroiu Cristian Nicolae.

Reprezentantul pârâților pentru toate cele trei excepții lasă la aprecierea instanței.

Instanța se va pronunța tot prin hotărâre și asupra acestor excepții.

Reprezentantul pârâților invocă excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa parcurgerii procedurii prealabile raportat la prevederile art. 7 alin. 1, art. 8 alin. 1 coroborat cu art. 15 în temeiul căruia a fost făcută prezenta acțiune și art. 193 C.pr.civ.

Reprezentantul reclamanților solicită respingerea excepției, actul a intrat în circuit la data de 10.11.2020, nu este condiționat de existența unei plângeri prealabile și se poate ataca direct la instanța de contencios.

Instanța va reține spre soluționare și excepția inadmisibilității.

Instanța acordă cuvântul asupra cererii de suspendare.

Reprezentantul reclamanților solicită admiterea cererii de suspendare și după ce va termina pledoaria din punct de vedere juridic solicită ca instanța la sfârșit să-i permită Înalte Preasfinției Sale Teodosie să-și prezinte pledoaria din punct de vedere al aspectului religios.

Instanța încuviințează cererea, ca după finalizarea concluziilor de către reprezentantul reclamanților pentru Arhiepiscopie să pună concluzii Înalte Preasfinției Sale Teodosie.

Reprezentantul reclamanților pe cererea de suspendare susține că, în conformitate cu prevederile Legii nr. 554/2004, solicita în parte suspendarea executării actului administrativ pentru motive bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente raportat la articolele invocate.

Susține că, cazul bine justificat sunt acele împrejurări legate de starea de fapt și de drept care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ iar paguba iminentă este reprezentată în expresia unui prejudiciu viitor și previzibil sau în perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public așa cum este prevăzut în art. 2 lit. t și ș.

În ceea ce privește apartenența de nelegalitate arată că, prin Decizia nr. 152020 a Curții Constituționale s-a arătat că actul administrativ nu poate adăuga la lege iar actul a cărui suspendare o solicită a adăugat condiții la exercitarea dreptului la credință și a manifestării religioase și mai mult în motivarea actului administrativ nu s-a menționat care sunt condițiile și motivele expres prevăzute și raportate strict la obiectul acțiunii care duc la îngrădirea acestui drept, mergând doar pe presupuneri, limitându-se aceste activități, având în vedere doar o anumită bănuială cu privire la această stare pandemică că aceste pelerinaje ar putea duce la o mărire a numărului de infectați.

Astfel că, la acest moment prin aceste hotărâri și ordine administrative, nu prin legi reclamanții sunt considerați suspecti, iar tot ceea ce este legat de un om suspect este legat de

dreptul penal, ceea ce nu poate fi acceptat nici măcar într-un act administrativ. Pornind de la starea de alertă invocă ca temei Decizia nr. 457/2020 a Curții Constituționale care la pct. 68 menționează că, această instituție nouă care se numește starea de alertă, care nu există în legea fundamentală a statului român este construită și este o stare artificial construită, ar trebui să aibă un regim mai puțin restrictiv decât starea de urgență dar din păcate această stare de alertă permite eludarea cadrului constituțional.

Apreciază că, pornind de la Constituție până la ultimele acte care sunt emise de către administrație nimic nu poate să excedă cadrului constituțional, nimic nu poate încălca dispozițiile constituționale și conform art. 29 din Constituție care menționează că aceste drepturi cu privire la credință și la manifestări religioase nu pot fi restrânse în nici un mod, evident că partea adversă va invoca art. 53 din Constituție care permite restrângerea unor drepturi prin adoptarea unor legi, dar legi nu hotărâri de Guvern, nu ordine administrative, nu hotărâri ale Consiliului Județean de Situații de Urgență, nu a unei primării, prefecturi, după Constituția României următorul grad ca importanță îl are legea, Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța nr. 72 din 10.11.2020, are un grad patru raportat la restul dispozițiilor legale și încalcă grav drepturile și libertățile cetățenilor cu privire la manifestarea religioasă și la dreptul lor de a-și exprima credința în Dumnezeu.

Susține că, Guvernul nu poate să restrângă exercițiul libertății religioase, un astfel de act fiind neconstituțional ori Guvernul prin hotărârea prin care a prelungit starea de alertă pentru a șasea oară consecutiv a restrâns din ce în ce drepturile religioase, evident că toate celelalte acte administrative subsumate acestei hotărâri sunt lovite de neconstituționalitate și depune ca jurisprudență Hotărârea Tribunalului Bacău cu privire la anularea tuturor dispozițiilor prin care s-a închis Horeca. Singurul care puteau să restrângă aceste drepturi și libertăți religioase era Parlamentul, ori Guvernul României este numit să conducă țara și să implementeze legile în folosul poporului și a țării cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiile constituționale.

Consideră că dacă actul prin care se stabilește o măsură este neconstituțional nu mai are nici o importanță dacă măsura în substanța ei este constituțională sau nu, actul respectiv nu va produce efecte și ca exemplu sunt Hotărârea pentru Situații de Urgență nr. 47/2020 și Hotărârea nr. 35/2020 a CJSU Iași, care au interzis pelerinajele legate de sărbătorile religioase cu țință specială, specială a fost Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași și Sfântul Dumitru unde credincioșii au venit din toate colțurile țării, s-au respectat toate măsurile de siguranță și s-a păstrat distanța, nu se poate limita accesul la credință și la manifestare religioasă pe motive discriminatorii, nu se poate manifesta credința religioasă pe baza actului de identitate conform dispozițiilor de la nivel internațional și european CARTA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI art. 10, CARTEA DREPTURILOR FUNDAMENTALE ALE UNIUNII EUROPENE art. 9 și 10 și CARTEA NAȚIUNILOR UNITE CU PRIVIRE LA DREPTURILE NAȚIONALE ALE OMULUI art. 18.

Instanța ia act că prin Serviciul Registratură doamna grefier arhivar depune la dosar Decretul prin care a fost numit în funcția de arhiepiscop reclamantul.

Apreciază că, toate dispozițiile organelor administrative locale vizează în primul rând sărbătoarea Sfântului Andrei, raportat la pelerinajele internaționale unul dintre cele mai importante ale catolicilor este Fatima, care a avut loc în Portugalia unde au participat zeci de mii de pelerini în acest an și oamenii au stat la o distanță de 1,5 metrii, cu mască pe față iar pentru noi românii pelerinajul Sfântului Andrei are conotația cea mai importantă pentru că Sfântul Apostol Andrei este creștinătorul românilor, este cel care a întemeiat creștinismul în România, este un simbol pentru români, este cel care ne-a învățat să fim buni și drepecți, creștinismul înseamnă dragoste, iubire, credință, în nici un caz umilință,

Cu privire la pelerinaj arată că, este vorba de Peștera Sfântului Andrei care se află pe raza teritorială a Comunei Ion Corvin, este un spațiu imens în care pot intra mii de oameni și autoritățile să facă ce au făcut la București, să facă spații special pentru a intra credincioșii și a se deplasa de fapt în fața Peșterii să se roage iar ÎNALTA SFINȚIA SA TEODOSIE să poată să slujească pentru că suntem într-o perioadă grea, avem oameni în depresie, dar sunt și rate de vindecare: între 9-18 ani vindecarea este de 99.998%, între 20-45 ani vindecarea este de 99,997 %, între 50-65 ani vindecarea este de 99-97 % iar cei peste 70 de ani au o rată de vindecare de peste 94 %, în aceste condiții nu sunt dovezi care să menționeze gradul de pericol, atâta timp cât molurile sunt deschise, supermarketuri deschise, în condițiile în care toată lumea medicală este de acord că într-un spațiu aerisit afară posibilitatea de infectare este minimă, în condițiile în care nu există nici măcar un act la baza acestei hotărâri prin care să se arate pericolozitatea în afara unor teste care s-au dovedit a fi în mare parte din ele fals pozitive, ca exemplu medicul care a ars la Piatra Neamț aici a fost declarat infectat cu covid iar în Belgia testul a fost negativ, în condițiile în care doctorul Ciubotaru de la Spitalul suport de covid Iași a menționat că marja de eroare a testului este 35-65% și în acest sens este Hotărârea Curții de Apel de la Lisabona care spune că nu se pot carantina persoane numai în baza testului.

Susține că, poți să ai un act care să dovedească că ești bolnav, având rezultatul unui aparat dar trebuie să mergi la medic pentru anamneza, adică să te consulte și în urma unor controale integrale, în urma unei anamneze integrale să poată să menționeze clar care este diagnosticul, în baza acestui diagnostic se poate spune că este bolnav de covid , testul PCR nu detectează Covid 19, detectează tot ceea ce înseamnă coronavirusus. Anul trecut au murit 3000 de persoane de gripă și nu s-a declarat epidemie, în România este certificată pandemia dar nu s-a declarat epidemia, Ministerul Sănătății a declarat foarte clar că nu sunt îndeplinite condițiile cu privire la epidemie. Cu privire la infectați raportat la art. 1, conform Hotărârii Curții de Apel din Lisabona precum și Recomandarea Consiliului Europei cu privire la raportările corect, raportarea trebuie să se facă la suta de mii de locuitori, la baza HCJSU nu este nici măcar o anchetă epidemiologică, nu se pot restrânge drepturi și libertăți doar în baza unor supoziții, este contrar legii și bunelor moravuri, până acum am avut destule epidemii prin care am trecut cu toții cu măsuri de bun simț dar nu ne-a restricționat nimeni accesul la justiție, la credință, odată ce s-a restrâns un drept fundamental în conformitate cu art. 29, înseamnă că celelalte drepturi se vor restrânge până la anulare pas cu pas.

În ceea ce privește îngrădirea drepturilor la liberă circulație arată că, Recomandarea Consiliului Europei marjează foarte mult pe ideea că aceste drepturi au fost restrânse într-un mod excesiv și atunci Consiliul Europei spune că trebuie să uniformizăm astfel încât dreptul omului la liberă circulație, la restrângerea familiei, la reuniunea familială, dreptul la muncă să poată fi exercitat fără restrângeri și fără interdicții, ori dacă ne raportăm la aceste drepturi la nivel european, la nivel macro este evident că această recomandare trebuie aplicată inclusiv la nivel micro la nivelul fiecărei țări. Conform art. 25 din Constituție cu privire la libera circulație acesta este garantat în țară și în străinătate și iar Constituția ne trimite la lege, în nici un caz un act inferior administrativ sau o hotărâre de guvern, nici măcar legea cu privire la starea de urgență sau starea de asediu nu limitează sau desființează Parlamentul și rolul său, din contră îl lasă să funcționeze pentru că, este singurul în măsură să poată adopta o lege, a fost ales de către popor și reprezintă voința poporului.

Arată că în Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța sunt articole și anexe care permit tuturor cetățenilor români și străini să se deplaseze și să participe la concerte, evenimente culturale, cinematografe, spectacole în județul Constanța în schimb la pelerinaje, la manifestarea de credință, pentru a participa la pelerinajul Sfântului Andrei se

condiționează accesul de apartenență la comuna Ion Corvin, în condițiile în care este o sărbătoare națională instituită prin OUG nr.147/2020, iar acest lucru este interzis, în urma pelerinajelor nu s-au înregistrat creșteri.

Prin această solicitare nu înseamnă că reclamantii nu vor măsuri de siguranță ci doar să fie lăsați să creadă în Dumnezeu și să-și exprime manifestarea din adâncul sufletului acolo, pentru că există oameni în vârstă care în fiecare lună își pun deoparte bani pentru a merge la pelerinaj mai ales în aceste vremuri când depresia este foarte puternică, sunt persoane în vârstă care respectă recomandările și nu s-au văzut cu nepoții lor, ei nu mai au nimic altceva de făcut decât să-și crească nepoții pe care nu mai pot să-i crească și singurul lucru care îi mai ține în viață este speranța, credința în Dumnezeu, pentru credincioși Dumnezeu este forța supremă, o zi pentru ei din an înseamnă speranța că până la 30.11.2021, vor trăi, vor fi sănătoși, este o manifestare a conștiinței și a libertății religioase, ori interdicția de deplasare dintr-o localitate în alta pentru a nu-și manifesta credința încalcă Constituția.

Susține că, Autonomia BOR are caracter absolut în ceea ce privește conținutul convingerilor religioase și modalitatea lor de manifestare conform art. 9 și art. 7 din Legea nr.489/2006 și art. 8 din Legea cultelor religioase și Regula autonomiei în ceea ce privește religiozitatea, statul poate să ceară bisericii numai reguli care nu contravin acesteia iar biserica este ținută să respecte numai hotărârile statului și instituțiilor acestuia care nu aduc atingere normelor sale canonice iar Regula autonomiei este instituită la nivel internațional. Cazurile pe care CEDO le-a judecat, hotărârea Grecia din 1993, cauza Pal și Sabo contra României din 2019, în care se menționează că accesul la serviciul religios din biserici a fost interzis mirenilor pentru ca mai târziu să fie îngăduiți sub condiții severe iar conținutul dreptului este stabilit de biserică, recunoașterea acestui drept este recunoscut prin Constituție și acte normative iar exercițiul dreptului este garantat de administrația de stat și puterea judecătorească.

Apreciază că sarcina probei aparține autorităților naționale, autoritățile naționale ar fi trebuit să motiveze de exemplu de ce au respins obțiunea de a limita numărul de închinători pe zi de-a lungul unei săptămâni și de ce au recurs la măsura mai gravă și mai limitativă de a permite accesul doar închinătorilor domiciliați într-un anumit oraș, la vot se poate merge cu respectarea tuturor normelor în condițiile în care suntem în carantină iar raportându-ne la situația specifică pandemiei nici o țară nu a limitat dreptul la religiozitate cum s-a limitat în România, mai mult raportul avocatului poporului din anul 2020, menționează clar că poporul român a avut cele mai restrictive și abuzive măsuri din Uniunea Europeană, de două luni purtăm măști și numărul de infectați a ajuns la 10000, învățământ nu mai avem, justiția este restrânsă, deși avem aceste măsuri restrictive și abuzive infectările cresc de la zi la zi, înseamnă că este o problemă pentru că nu se fac anchete epidemiologice.

Arată că slujba la biserica Sfântului Andrei este ținută de ani de zile de Înalt Prea Sfinția Sa Teodosie, fiind unul dintre cei mai iubiți ierarhi ai Bisericii Române, pentru că este deschis, pentru că imediat cum s-a ieșit din starea de urgență, întrucât nu am avut Paște Înalt Prea Sfinția Sa a oficiat slujba de Paște, pentru că biserica are dreptul să facă acest lucru, nu și-a depășit atribuțiile și nici nu a încălcat canoanele iar Statul Român prin organismele desemnate poate să stabilească măsuri de protecție, igienico-sanitare pentru desfășurarea evenimentelor religioase însă nu poate să interzică organizarea evenimentelor prin care se manifestă credința, nu poate lua măsuri disproportionale și nejustificate, discriminatorii în raport cu situația concretă și scopul urmărit, orice ingerință a statului în organizarea bisericească, inclusiv cu privire la aceste sărbători religioase este nelegală, nedreaptă și neîntemeiată, încalcă drepturi fundamentale, încalcă legea supremă a Statului Român Constituția .

Instanța ia act că reprezentantul reclamantilor depune hotărârea pronunțată de Tribunalului Bacău cu titlu de practică judiciară.

Reprezentantul părților solicită respingerea cererii de suspendare a Hotărârii Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța.

Arată că, în preambulul Hotărârii Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța au fost invocate temeiurile de fapt și de drept, primele două temeiuri de drept fiind chiar legi, legi despre care s-a spus că nu au fost avute în vedere și în acest fel se încalcă modalitatea în care a fost adoptată Hotărârii Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța.

Menționează că prevederile Hotărârilor de Guvern invocate în cuprinsul preambulului la acest act administrativ sunt date în aplicarea și sub efectul Legii nr. 55/2020 și Legii nr.136/2020.

Appreciază că, în raport de dispozițiile art. 81, 82 și 83 din Legea nr. 24/2000, au fost respectate normele privind tehnica legislativă atât în momentul în care a fost dezbătut cât și în momentul în care a fost adoptat actul administrativ iar cele două libertăți din Constituție, respectiv art. 25 și 29 nu sunt încălcate prin adoptarea hotărârii raportat la art. 53 din Constituție.

Susține că hotărârea atacată și a cărei suspendare se solicită este una din cele care au fost adoptate de către Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța în baza acelorași acte administrative, respectiv Hotărâri de Guvern care la rândul lor au fost adoptate în baza celor două legi, respectiv Legea nr. 55/2020 și Legea nr.136/2020, practic Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța nu face altceva decât să transpună prevederile unei legi despre care s-a spus că nu a fost luată în considerare în momentul în care s-a adoptat hotărârea.

Reprezentantul părților solicită amânarea pronunțării pentru a putea să depună concluzii scrise.

Reprezentantul reclamantilor se opune cererii de amânare a pronunțării pentru că este o urgență și toți credincioșii așteaptă ce se va întâmpla pe 30 noiembrie.

Față de cererea de amânare a pronunțării formulată de reprezentantul părților, având în vedere că nu a avut posibilitatea de a depune cu 3 zile înaintea termenului de judecată întâmpinare, instanța va amâna pronunțarea în prezenta cauză pentru mâine, 25.11.2020, ora 9:30.

Instanța acordă cuvântul reprezentantului legal al ARHIEPISCOPIEI TOMISULUI.

Reprezentantul legal arată că, dată fiind urgența s-a subliniat numai evenimentul de la Peștera Sfântului Andrei, dar este constrâns de credincioși să-i lase să intre în biserică pentru că Direcția de sănătate publică devine Direcție de îmbolnăvire publică, întrucât la temperaturile mici care sunt, obligându-i să stea afară este nefiresc, slujbele țin 3-4 ore și la 4-5 grade este inuman, este o condamnare, să nu ai voie să te rogi nu este în regulă și depune la dosar note scrise.

Instanța ia act că reprezentantul legal al ARHIEPISCOPIEI TOMISULUI depune concluzii scrise.

Instanța rămâne în pronunțare asupra excepțiilor invocate și asupra cererii de suspendare executare act administrativ.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, urmează a amâna pronunțarea asupra cauzei, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 25.11.2020, ora 9:30, soluția urmând fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 24.11.2020

**PREȘEDINTE,
MARIA TIMOAȘCĂ**

**GREFIER,
LEONTINA NUNCĂ**

Acesta este document finalizat

Cod ECLI

Dosar nr. 7389/118/2020

R O M Â N I A

**TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Operator de date cu caracter personal nr. 8470

ÎNCHEIEREA Nr. 1550/2020

Ședința publică de la 25 Noiembrie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE Maria Timoașcă

Grefier Leontina Nunca

Pe rol judecarea cauzei civile în Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant ARHIEPISCOPIA TOMISULUI, reclamant COLGEAC FLORIAN, reclamant GEN CHELARU MIRCIA, reclamant HORNEȚ IULIEAN, reclamant GLĂVAN DORU DINU PAVEL, reclamant COLCEAG DORINA OLGA, reclamant IOVANOVICI ȘOȘOACĂ DIANA, reclamant CĂCESCU GHEORGHE GABRIEL, reclamant MEDELEANU IULIA ADALMINA, reclamant UNGUREANU ADALMINA, reclamant ȘOȘOACĂ DUMITRU SILVESTRU, reclamant DALE NICOLAE, reclamant DALE FLORENTINA, reclamant MANCE RAMONA, reclamant NEAG LIANA, reclamant NEAG RAFILA, reclamant BUCUROIU CRISTIAN NICOLAE, reclamant BOTEZATU GRAȚIELA GHORGHINA, toți cu sediu ales la av IOVANOVICI ȘOȘOACĂ DIANA în com. 2, București, STR OPANEZ, nr. 8, bl. 72, et. A, ap. 1 și pe pârât COMITETUL JUDEȚEAN PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ CONSTANȚA PRIN PREFECT, cu sediul în CONSTANȚA, BD TOMIS, nr. 51 pârât PREFECTURA JUDEȚULUI CONSTANȚA PRIN PREFECT cu sediul în CONSTANȚA, BD TOMIS, nr. 51, pârât PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANȚA cu sediul în CONSTANȚA, BD TOMIS, nr. 51, pârât INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA cu sediul în CONSTANȚA, STR MIRCEA CEL BĂTRÂN, nr. 110, având ca obiect SUPENDARE EXECUTARE ACT ADMINISTRATIV.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 24.11.2020 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din cuprinsul prezentei hotărâri, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 25.11.2020, când a hotărât,

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin **cererea** înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța la data de 18.11.2020, sub nr. 7389/118/2020, **reclamanții ARHIEPISCOPIA TOMISULUI prin Arhiepiscopul Tomisului - Înaltpreasințitul Teodosie Petrescu, COLCEAG FLORIAN, CHELARU MIRCI, HORNEȚ IULIEAN, GLĂVAN DORU DINU PAVEL, COLCEAG DORINA-OLGA, IVANOVICI-ȘOȘOACĂ DIANA, CĂCESCU GHEORGHE GABRIEL, MEDELEANU IULIA-ADALMINA, UNGUREANU ADALMINA, ȘOȘOACĂ DUMITRU-SILVESTRU, DALE NICOLAE, DALE FLORENTINA, MANCE VASILE, MANCE RAMONA, NEAG LIANA, NEAG RAFILA, BUCUROIU CRISTIAN-NICOLAE și BOTEZATU GRAȚIELA-GHEORGHINA** au solicitat în contradictoriu cu pârâții **COMITETUL JUDEȚEAN PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ CONSTANȚA, prin PREFECTUL JUD. CONSTANȚA, PREFECTURA JUD. CONSTANȚA, prin PREFECTUL JUD. CONSTANȚA, PREFECTUL JUD. CONSTANȚA și INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA A JUDEȚULUI CONSTANȚA** anularea parțială a Hotărârii Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța nr. 72 din 10.11.2020 art. 1 și respectiv Anexa 1 punctele 2 teza I, 6 - 6.1, 6.2 raportat la punctul 5, pct. 13 cu privire la încălcarea Libertății conștiinței și credințelor religioase, drept fundamental, cu obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În **motivarea cererii**, reclamanții au arătat că prin Hotărârea CJSU Constanța nr. 72 din 10.11.2020 - Anexa 1, punctele 6-6.1, 6.2 s-a dispus interdicția participării la procesiunile și/sau pelerinaje religioase a persoanelor care nu au domiciliul sau reședința în localitatea unde se desfășoară respectiva activitate. Totodată, s-a interzis transportul rutier de persoane prin servicii ocazionale, precum și suplimentarea unor curse regulate către locurile unde se desfășoară aceste activități religioase, fiind vizat este Pelerinajul Sf. Andrei de la peștera Sf. Andrei din com. Ion Corvin, jud. Constanța, din data de 30.11.2020, întemeietorul creștinismului în România.

Cu toate că în anexele aceleiași hotărâri se menționează că sunt permise organizarea campaniei electorale, organizarea și desfășurarea activității cinematografelor, instituțiilor de spectacole sau concerte, în mod cu totul diferit, discriminatoriu, nelegal, neconstituțional și abuziv s-a dispus interzicerea cetățenilor români să participe la slujbele religioase, și procesiuni/pelerinaje fiind condiționați de existența domiciliului/reședință în zona unde se organizează respectiva procesiune, creându-se o interdicție prevăzută exclusiv pentru această situație, adică numai pentru participarea la evenimentele religioase. Interdicția menționată este neconstituțională, inechitabilă, nejustificată și vădit discriminatorie, niciun alt eveniment organizat nefiind supus unor asemenea condiții, pentru toate celelalte evenimente găsindu-se soluții de organizare și desfășurare în aceleași condiții pandemice.

Se susține că situația este prezentată lacunar, fără a se menționa rezultatele anchetelor epidemiologice, surse credibile ale acestor informații, respectiva prevedere instituind o limitare a libertății de conștiință și religie, consacrate de art. 29 din Constituție. În interpretarea art. 29, arată reclamanții că factorul politic nu poate adopta nicio măsură care să impună bisericii un mod de organizare și manifestare a serviciului religios contrar propriilor sale canoane sau să limiteze libera exercitare a credinței religioase de o manieră echivalentă cu interzicerea dreptului însuși.

Curtea Constituțională a României a decis în Decizia nr. 457/2020 asupra stării de alertă că aceasta contravine exigențelor generale ale statului de drept în forma adoptată actuală. Printr-o ordonanță adoptată în baza unei legi de abilitare (ordonanță simplă), Guvernul nu poate să restrângă exercițiul libertății religioase, un astfel de act fiind neconstituțional, întrucât nu îndeplinește condiția stipulată de art. 53 alin. (1) coroborat cu art. 73 alin. (2) și art. 115 alin. (1) din Constituție, cu atât mai mult această restrângere nu este aplicabilă prin intermediul unei

hotărâri a Consiliului Național pentru Situații de Urgență, care este instituție aparținând executivului.

Imposibilitatea restrângerii drepturilor și libertăților fundamentale prin O.G. emisă în baza unei legi de abilitare, nu poate fi evitată pe calea adoptării de către parlament a unei legi-cadru în organizarea aplicării acesteia, autoritățile administrative (puterea executivă) să stabilească restricții neprevăzute de legiuitor, adăugând la lege, sub cuvânt că o interpretează.

Prin O.U.G. nu se poate institui stare de urgență și nu se pot restricționa drepturile cetățenești, ci numai prin lege organică.

Dacă actul prin care se stabilește o măsură este neconstituțional, nu mai are importanță dacă măsura, în substanța ei, este constituțională sau nu; actul respectiv pur și simplu nu va produce efecte.

În ceea ce privește îngrădirea dreptului la liberă circulație prevăzut de art. 2 alin. 1 din Constituție, acesta este garantat constituțional, iar deplasarea pe teritoriul României a cetățenilor români nu poate fi îngrădit decât în cazuri excepționale și numai prin lege, în niciun caz prin acte administrativ-teritoriale, astfel cum este hotărârea atacată, act cuaternar.

Dacă în plină stare de urgență Președintele României a permis și a pus la dispoziție mijloace de transport terestră și aeriană, pentru a înlesni deplasarea cetățenilor români la muncă în Germania, la cules de sparanghel, limitarea circulației între județe pe teritoriul României aduce un grav prejudiciu Statului de drept care trebuie să respecte Constituția.

Reclamanții critică modalitatea în care România raportează numărul de noi cazuri la 1.000 de locuitori, în condițiile în care propunerea de recomandare a Comisiei Europene din data de 04.09.2020 a fost în sesnul ca raportarea să se facă la 100.000 de locuitori în decursul unei perioade de 14 zile.

Din perspectiva Legii nr. 489/2006, autonomia BOR are caracter absolut în ceea ce privește conținutul convingerilor religioase și modalitatea lor de manifestare. Exprimarea credinței religioase se poate face la nivel individual sau colectiv, în mod public sau privat, iar orice altă ingerință nu poate fi realizată decât prin lege cu respectarea dispozițiilor constituționale. În niciun caz nu se poate modifica o lege prin act administrativ local.

Au mai enunțat reclamanții regulile dialogului, cooperării și autonomiei, în privința regulii autonomiei arătând că statul poate cere bisericii să respecte numai reguli care nu contravin canoanelor acesteia, după cum biserica este ținută să respecte numai hotărârile statului și instituțiilor care nu aduc atingere normelor sale canonice.

Biserica va duce la îndeplinire politicile statului care nu contravin canoanelor și convingerilor sale, cu mijloacele specifice (ex. rugăciune, procesiuni, slujbe religioase), iar nu prin metode specifice puterii seculare (interzicerea accesului credincioșilor în lăcașurile de cult) ea neputându-se substitui în niciun fel autorității publice.

Preoților nu le pot cere credincioșilor să nu vină la biserică, ci cel mult, pot acorda iertare celor care nu vin întrucât doresc să respecte regulile administrative privind combaterea pandemiei.

Consideră că orice imixtiune a autorităților în treburile Bisericii Ortodoxe Române constituie un atac grav la autonomia, autocefalia, libertatea și drepturile acesteia, prin încălcarea drepturilor constituționale, fiind invocate art. 10 din Carta Europeană a drepturilor Omului, art. 9 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 18, art. 19, art. 20, art. 28, art. 29 art. 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, hotărârea CEDO Kokkinakis împotriva Greciei, Hotărârea Tothpal și Szabo contra României.

De asemenea, prin însuși principiul comuniunii pe care se întemeiază BOR generează acea solidaritate interumană de care orice stat are nevoie spre a asigura conducerea eficientă a

societății în line, credința și lipsa fricii față de moarte, înlăturând sentimentele de nesiguranță și panică, întăresc capacitatea de luptă a organismului biologic cu agenții patogeni. Tocmai în considerarea acestor caracteristici statul a recunoscut cultul creștin-ortodox ca fiind compatibil cu ordinea sa constituțională și cu conviețuirea în contextul laicității sale.

Biserica nu poate fi anexă a statului și cu atât mai puțin anexă a poliției. Dacă statul dorește să interzică prezența mirenilor la serviciul religios nu are decât să pună pază la ușile bisericilor. Preoții nu îi pot goni, însă, pe credincioșii care trec pragul bisericii. Ei nu pot nici măcar cere credincioșilor să respecte asemenea interdicții ale statului. În termenii religiei creștin-ortodoxe, biserica poate da Cezarului ceea ce este al Cezarului, dar nu îi poate da Cezarului ceea ce religiei creștin-ortodoxe, biserica poate da Cezarului ceea ce este al Cezarului, dar nu îi poate da Cezarului ceea ce este al lui Dumnezeu.

Ierarhii BOR pot să faciliteze practicarea cultului în afara bisericii-clădire celor care din cauza restricțiilor impuse de stat nu se bucură de plenitudinea libertății de conștiință, dar nu pot suplini sau complini poliția, statul în general, în impunerea acelor limitări.

Biserica sprijină statul numai în măsura în care își îndeplinește misiunea ei (care este spirituală). Constituția interzice limitarea acestei libertăți apelând la formula întăritoare sub nici o formă". Pe de altă parte, consolidând interdicția respectivă, se adaugă că nici actul de a constrânge pe cineva Să adere la o religie contrată convingerilor sale nu este îngăduit. Or, chiar asta se întâmplă atunci când credincioșii ortodocși, pentru care liturghia în comuniune și euharistia în timpul liturghiei nu sunt ritualuri și practici simbolice, ci parte intrinsecă a exercițiului credinței lor, sunt obligați să își transfere „biserica” în edificii lipsite de har și să își practice credința în singurătate și fără a avea acces la împărtășania cu trupul și sângele Domnului, conform practicilor neoprotestante.

În fine, Constituția mai adaugă că și libertatea de exprimare a credinței este inviolabilă. Ceea ce face trimitere la dimensiunea externă a credinței, care nu se poate exprima decât în contact cu ceilalți, iar închiderea accesului credincioșilor în lăcașurile de cult exact are tocmai acest efect. Libertatea de exprimare a credinței nu este astfel doar limitată, ci de-a dreptul abolită.

Cu alte cuvinte, deși prevăzută ca ipoteză în legea cultelor, restrângerea drepturilor religioase este imposibilă, fiind interzisă de Constituție. Textul antecitat din respectiva lege poate fi aplicat doar cu privire la anumite măsuri care se aplică pe teritoriul liturgic (ex. dezinfectia spațiului liturgic) aflat sub jurisdicția BOR, fără a constitui în realitate limitări ale exercițiului credinței. Chiar și în aceste cazuri, însă, măsura va trebui stabilită prin lege, iar nu prin acte administrative, ceea ce protejează în mod suplimentar autonomia bisericii.

Așadar, dreptul fundamental din Constituția României care nu poate suferi nici o limitare, inclusiv prin lege organică, este cel la libertatea religioasă, reclamanții enunțând că eventualele limitări ar fi trebuit să respecte criteriile legalității, clarității, preciziei, predictibilității, necesității dovedite și al moderației, proporționalității și nediscriminării.

Participarea la slujbe religioase și la pelerinaje sau cinstirea publică a sfintelor moaște sunt drepturi ale omului, inclusiv în perioada pandemiei, și reprezintă manifestări ale libertății de gândire, de conștiință și de religie.

Astfel, interdicția pelerinajului, inclusiv cu implicarea jandarmeriei și poliției pe teritoriul bisericii a fost necesară atât timp cât biserica a fost deschisă la stabilirea unor protocoale sanitare astfel ca evenimentul să se desfășoare în condiții de siguranță sanitară. Organizarea pelerinajului de-a lungul mai multor zile, cu limitarea numărului de pelerini pe zi, ca și desfășurarea închinării în aer liber, ar fi fost mijloace mai puțin restrictive prin care statul ar fi obținut efectele de prevenție dorite, fără a restrânge sau, mai precis, a interzice dreptul la exercitarea liberă a credinței.

Argumentul că pericolul ar fi existat în timpul deplasării pelerinilor către locul închinării nu poate fi reținut, întrucât asigurarea normelor sanitare pentru prevenirea infectării pe perioada transportului trebuia și putea fi controlată de Guvern. Aceasta era și o obligație legală a Guvernului circumscrisă de îndatorirea statului de a coopera cu biserica și a o sprijini.

Incapacitatea Guvernului de a-și îndeplini asemenea obligații nu poate fi reproșată BOR și nu poate atrage limitarea libertății membrilor acesteia. Un număr suficient de mijloace de transport, corespunzător dezinfectate și puse în mișcare potrivit unei programări convenite cu pelerinii și organizațiile lor, ar fi redus la nivel rezonabil riscurile de contaminare. Dacă ar fi existat abuzuri și încălcări ale numărului maxim de pasageri în autocare, de exemplu, răspunderea ar fi fost a organizatorilor și a firmei de transport, care ar fi trebuit supravegheate și aduse la ordine de către instituțiile de stat competente.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 554/2004, Legii nr. 24/2000, prevederile citate actele internaționale, Constituția României.

Pârâul INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA AL JUDEȚULUI CONSTANȚA a formulat **întâmpinare** prin care a invocat excepția lipsei calității de reprezentant legal a persoanei care afirmă că stă în numele Arhiepiscopiei Tomisului, excepția lipsei calității de reprezentant convențional pentru apărătorii Ivanovici-Șoșoacă Diana, Căcescu Gheorghe gabriel, Medeleanu Iulia Adalmina, excepția lipsei calității procesuale pasive a I.S.U.J. Constanța, acesta nefiind emitentul actului administrativ.

Referitor la paguba iminentă ori la gravitatea necesară admiterii cererii de suspendare, se arată că această condiție nu este justificată, neputându-se reține vreo perturbare previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public, credincioșii putându-se totuși deplasa civilizat, în spirit de respect reciproc în mod individual, cu respectarea unor reguli firești cuprinse în conținutul Ordinului comun nr. 1103/95/2020 atât anterior datei vizate cât și ulterior acesteia la Peștera Sfântului Andrei iar nu bulucindu-se, înghesuindu-se într-o singură zi și punându-se unui pe alții în pericol, periclitându-și viața sau, la întoarcere din pelerinaj, a aproapelui lor, așa cum este de notorietate că s-a întâmplat la slujbele ostentativ ținute prin Bucovina.

Privitor la libertatea conștiinței, arată pârâul că în județul Constanța nu sunt încălcate nicidecum dispozițiile art. 29 din Constituția României, nicio persoană nefiind constrânsă să adopte o opinie sau să adere la o credință religioasă, contrară opiniei sale.

Referitor la incapacitatea guvernului de a îndeplini anumite obligații, apărătorii reclamanților au uitat că legea fundamentală stabilește clar și că libertatea conștiinței trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

În cauză a fost administrată **proba cu înscrisuri**.

După închiderea dezbaterilor au fost depuse **note de ședință** de către reclamanții Bucuroiu Cristian Nicolae și Bucuroiu Grațela Gheorghina, prin serviciul de corespondență electronică al instanței, fără a avea semnătura electronică extinsă, prin care au arătat că nu doresc să participe la proces, nu au încheiat contract de asistență juridică cu doamna avocat Diana Ivanovici-Șoșoacă și nici nu au mandatat-o să îi reprezinte. Aceste înscrisuri depuse după închiderea dezbaterilor nu au fost luate în considerare la pronunțarea soluției, în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (3) C.proc.civ.

De asemenea, același text de lege a fost avut în vedere de Tribunal și în ce privește **cererea de înscriere în fals** depusă de Inspectoratul pentru Situații de Urgență al Județului Constanța după pronunțare, în ce privește contractele de asistență și imputernicirile avocațiale referitoare la reclamanții Bucuroiu Cristian Nicolae și Bucuroiu Grațela Gheorghina.

În temeiul art. 248 C.pr.civ. instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, temeiniciei cererii de suspendare. În cazul în care s-au invocat simultan mai multe excepții, instanța va determina ordinea de soluționare în funcție de efectele pe care acestea le produc.

Cu privire la *excepția nulității cererii de intervenție accesorie* în interesul Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța formulată de ASOCIAȚIA SOLIDARITATEA PENTRU LIBERTATEA DE CONȘTIINȚĂ, depusă în cursul judecății, constatând neîndeplinirea condiției prevăzute de art. 196 C.proc.civ., urmează a declara nulitatea acestei cereri pentru lipsa semnăturii, instanța apreciind că nu se impune acordarea unui termen pentru acoperirea lipsei semnăturii în original, în raport de poziția procesuală exprimată în ședință chiar de reprezentantul pârâtului în favoarea căreia a fost formulată cererea de intervenție.

Referitor la *excepția lipsei dovezii calității de reprezentant legal a inspectorului șef al INSPECTORATULUI PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA AL JUDEȚULUI CONSTANȚA*, invocată de reclamânți, rezultă că este neîntemeiată, având în vedere că persoana care a semnat întâmpinarea este Roșca Ionel, Inspector-șef al Inspectoratului județean pentru situații de urgență „Dobrogea” al județului Constanța, conform Ordinului Inspectorului General nr. 1192/IG/04.11.2020, depus în probațiune.

Totodată, analizând *excepția lipsei dovezii calității de reprezentant legal a reprezentantului ARHIEPISCOPIEI TOMISULUI*, reține neîntemeierea acesteia, la dosarul cauzei fiind depus Decretul Președintelui României din martie 2001, privind recunoașterea Prea Sfințitului doctor Teodosie (Petrescu Teodosie) în funcția de arhiepiscop al Arhiepiscopiei Tomisului.

În ceea ce privește excepția lipsei dovezii calității de reprezentant convențional a avocaților Ivanovici-Șoșoacă Diana, Căcescu Gheorghe Gabriel și Medeleanu Iulia-Adalmina, invocate de pârâtul INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA AL JUDEȚULUI CONSTANȚA, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, având în vedere că la filele 83-86 și la fila 154 sunt depuse împuternicirile avocațiale din care rezultă că reclamânții din cauză au împuternicit-o să îi reprezinte pe doamna avocat Ivanovici-Șoșoacă Diana, iar reclamânții Arhiepiscopia Tomisului, Medeleanu Iulia Adalmina și Ungureanu Adalmina și pe domnul avocat Căcescu Gheorghe Gabriel. În ceea ce o privește pe doamna avocat Medeleanu Iulia-Adalmina, nu s-a dovedit că aceasta ar fi fost împuternicită să reprezinte alți reclamânți, aceasta mandatând ceilalți doi avocați menționați să o reprezinte.

În continuare, Tribunalul constată că excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa parcurgerii procedurii prealabile, invocată de pârâtii COMITETUL JUDEȚEAN PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ CONSTANȚA, PREFECTURA JUDEȚULUI CONSTANȚA și PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANȚA, nu poate fi reținută, apreciind ca fiind întemeiate susținerile reclamânților în sensul că actul normativ care a instituit măsurile menționate în Anexa nr. 1 și contestate în cauză, au produs deja efecte juridice începând cu data intrării în vigoare și, în raport de prevederile art. 7 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 554/2004, nu era obligatorie formularea plângerii prealabile.

Analizând cererea de față, în raport de argumentele de fapt și de drept prezentate de părți și în raport de probatoriul administrat în cauză, instanța constată următoarele:

Reclamânții au solicitat suspendarea parțială a executării Hotărârii Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța nr. 72 din 10.11.2020, respectiv Anexa 1 punctele 2 teza I, 6 - 6.1, 6.2 raportat la punctul 5 și punctul 13 cu privire la încălcarea libertății conștiinței și credințelor religioase, drept fundamental, până la soluționarea definitivă a acțiunii în anulare.

În preambulul hotărârii au fost invocate prevederile următoarelor acte normative: Legea nr. 55/2020, Legea nr. 136/2020, H.G. nr. 856/2020, H.G. nr. 935/2020, O.U.G. nr. 21/2004, H.G. nr. 1491/2004.

În drept, se reține că potrivit art. 42 din O.U.G. nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, „(1) *Hotărârile prin care se declară, se prelungește sau încetează starea de alertă, precum și cele prin care se stabilește aplicarea unor măsuri pe durata stării de alertă, la nivel național sau pe teritoriul mai multor județe, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar cele prin care se declară, se prelungește sau încetează starea de alertă, precum și cele prin care se stabilește aplicarea unor măsuri pe durata stării de alertă, la nivel județean sau al municipiului București, se publică în Monitorul Oficial al autorității administrativ-teritoriale respective și intră în vigoare la data publicării.* (2) *Hotărârile prevăzute la alin. (1) se aduc neîntârziat la cunoștință populației prin mijloacele de comunicare în masă, se difuzează pe posturile de radio și de televiziune în cel mult două ore de la adoptare și sunt retransmise în mod repetat în primele 24 de ore de la instituirea stării de alertă.* (3) *Hotărârile prevăzute la alin. (1) pot fi atacate în condițiile Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ.*”

Din dispozițiile generale ale Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, adoptat pe baza și în limitele legii, fiind executoriu din oficiu.

Pe de altă parte, din prevederile art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004 rezultă că suspendarea executării unui act administrativ este o măsură excepțională ce poate surveni exclusiv când este prevăzută expres în lege (suspendarea de drept - ope legis) ori când sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de lege (suspendarea la cererea persoanei vătămate prin actul administrativ).

Într-adevăr, potrivit art. 15 alin. (1) coroborat cu art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, odată sau după sesizarea instanței de contencios administrativ, persoana vătămată poate să ceară suspendarea executării actului administrativ până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

Deci, cu alte cuvinte, executarea unui act administrativ va putea fi suspendată numai în situația în care instanța va constata în mod temeinic îndeplinirea cumulativă a celor două condiții: existența unui caz bine justificat și necesitatea evitării unei pagube iminente ireparabile sau dificil de reparat.

Totodată, instanța urmează a reține incidența în cauză a prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea 554/2004: ”(3) În litigiile referitoare la actele administrative emise pentru aplicarea regimului stării de război, al stării de asediu sau al celei de urgență, cele care privesc apărarea și securitatea națională ori cele emise pentru restabilirea ordinii publice, precum și pentru înlăturarea consecințelor calamităților naturale, epidemiilor și epizootiilor nu sunt aplicabile prevederile art. 14.”

În raport de prevederile citate, instanța apreciază că în cazul actelor administrative emise pentru înlăturarea consecințelor epidemiilor, cum se pretinde a fi actul contestat în cauza de față, *nu se poate dispune suspendarea executării actului*, exceptarea fiind prevăzută expres de legiuitor.

Chiar presupunând că excluderea prevăzută de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 nu ar influența cererea de suspendare a executării actului în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004, instanța constată că în speță nu se poate constata îndeplinită prima condiție prevăzută de lege pentru a putea fi dispusă suspendarea, respectiv existența unui caz bine justificat.

În continuare, se reține că suspendarea actelor administrative reprezintă operațiunea de întrerupere vremelnică a efectelor acestora, ca și cum actul dispăre din circuitul juridic, deși, formal-juridic, el există, iar suspendarea executării actelor administrative constituie un instrument procedural eficient pus la dispoziția autorității emitente sau a instanței de judecată în vederea respectării principiului legalității, atâta timp cât autoritatea publică sau judecătorul se află într-un proces de evaluare, din punct de vedere legal, a actului administrativ contestat, este echitabil ca acesta din urmă să nu-și producă efectele asupra celor vizați.

Legiuitorul național a fost obligat să găsească criterii pertinente pentru suspendarea executării actelor administrative până la clarificarea exactă a gradului de conformare a acestora cu normele juridice aplicabile în speță. Măsura cu caracter provizoriu anterior individualizată determină punerea în balanță a interesului social cu cel personal, preeminența unuia dintre ele fiind subsumată principiului legalității.

Conform art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004, modificată prin Legea nr. 262/2007, cazurile bine justificate presupun împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

La modul concret, conform legislației naționale, condiția existenței unui caz bine justificat este îndeplinită în situația în care se regăsesc argumente juridice aparent valabile cu privire la nelegalitatea actului administrativ aflat în litigiu.

Altfel spus, pentru a interveni suspendarea judiciară a executării unui act administrativ trebuie să existe un indiciu temeinic de nelegalitate.

În acest context, trebuie subliniat faptul că principiul legalității activității administrative presupune atât ca autoritățile administrative să nu eludeze dispozițiile legale, cât și ca toate deciziile acestora să se întemeieze pe lege. El impune, în egală măsură, ca respectarea acestor exigențe de către autorități să fie în mod efectiv asigurată.

În cadrul cererii de suspendare, instanța nu va cerceta îndeplinirea condițiilor de legalitate ale actului administrativ, această obligație revenindu-i instanței la momentul soluționării în fond a cererii în anulare.

Condiția existenței cazului bine justificat, lăsată de legiuitor la aprecierea judecătorului sub aspectul conținutului său, presupune ca asupra legalității actului administrativ să planeze o puternică îndoială, iar aceasta să fie evidentă fără a se intra în cercetarea pe fond a dispozițiilor actului, respectiv a consecințelor juridice pe care le-a produs.

Pentru a înlătura, chiar și temporar, regula executării imediate și din oficiu a actelor administrative, prin suspendarea acestora, instanța poate aprecia necesitatea unei asemenea măsuri, doar prin raportare la probele administrate în cauză și care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza, pe fond conținutul actului administrativ, instanța având posibilitatea să efectueze numai o cercetare sumară a aparenței dreptului.

Criticile reclamantilor vizează nelegalitatea actului administrativ contestat din perspectiva nerespectării prevederilor legale cu forță superioară, în principal, Constituția României, legea fundamentală a statului român care reglementează, printre altele, principiile generale de organizare a statului, drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale ale cetățenilor, a căror protecție este invocată de reclamanti.

La o analiză sumară a legalității actului contestat se reține că nu este îndeplinită condiția existenței unui caz bine justificat, sens în care urmează a se observa că actele normative emise în executarea actelor normative primare trebuie să fie date cu respectarea competenței constituționale și legale a organului emitent și cu respectarea actelor normative cu forță juridică superioară.

În cauză, subzistă aparența legalității actului administrativ contestat, Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța nr. 72 din 10.11.2020 fiind emisă în conformitate cu reglementările cu forță juridică superioară, respectiv Hotărârea Guvernului nr. 856/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 octombrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, astfel cum a fost completată și modificată prin H.G. nr. 935/05.11.2020.

Astfel, prin H.G. nr. 935/05.11.2020 pentru modificarea și completarea anexelor nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 octombrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 la art. I, pct. 3 s-a prevăzut că „La anexa nr. 3 articolul 1, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 1¹, cu următorul cuprins: *”1¹. se interzice desfășurarea de reuniuni cu prilejul unor sărbători, aniversări, petreceri în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private;”*

Așadar, au fost completate măsurile pentru diminuarea impactului tipului de risc din Anexa nr. 3 - Măsuri pentru diminuarea impactului tipului de risc, parte integrantă a H.G. nr. 856/2020 în sensul că „art. 1- În condițiile art. 5 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc următoarele măsuri: 1¹.se interzice desfășurarea de reuniuni cu prilejul unor sărbători, aniversări, petreceri în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private.”

Măsurile criticate din actul administrativ contestat au fundamentul în prevederile citate anterior, în baza cărora desfășurarea de reuniuni cu prilejul unor sărbători, aniversări, petreceri în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private a fost interzisă.

Hotărârea Guvernului nr. 856/2020, astfel cum a fost completată, act de reglementare secundară, este act administrativ cu caracter normativ cu putere de lege, fiind supusă regimului juridic al legii în ceea ce privește efectele, chiar dacă aparține puterii executive.

Prin urmare, Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța nr. 72 din 10.11.2020 se întemeiază pe un act normativ cu forță juridică a legii, iar instanța investită cu cererea de suspendare a executării actului nu poate cerceta nelegalitatea și lipsa de efecte Hotărârea Guvernului nr. 856/2020, în raport de principiul disponibilității și limitele de soluționare reglementate expres de prevederile art. 14 și art.15 din Legea nr. 554/2004.

În lipsa dovedirii cazului bine justificat, nu se mai impune analiza cerinței privind paguba iminentă, întrucât cele două condiții sunt prevăzute de legiuitor în mod cumulativ, astfel că neîndeplinirea uneia atrage *per se* respingerea cererii de suspendare a executării.

În concluzie, constatând că reclamantii nu fac dovada îndeplinirii condițiilor de fond prevăzute de art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004, va respinge ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării.

În ceea ce privește cererea de amendare a pârâtului INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA AL JUDEȚULUI CONSTANȚA și a inspectorului-șef Roșca Ionel, formulată de reclamantii, se constată că nu a fost indicat temeiul juridic de către reclamantii, ci numai motivul, respectiv caracterul tendențios al întâmpinării. Instanța, în raport de motivul invocat și de conținutul actului de procedură la care se referă reclamantii, reține că nu este incident niciunul din cazurile de sancționare reglementate de art. 187, art. 188 sau art. 217 alin. (9) C.proc.civ, sens în care cererea de amendare este vădit neîntemeiată, urmând a fi respinsă în consecință.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Declară nulă cererea de intervenție accesorie în interesul Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța formulată de ASOCIAȚIA SOLIDARITATEA PENTRU LIBERTATEA DE CONȘTIINȚĂ, pentru lipsa semnăturii.

Respinge, ca neîntemeiată, cererea de amendare a pârâtului INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA AL JUDEȚULUI CONSTANȚA și a inspectorului-șef Roșca Ionel, formulată de reclamânți.

Respinge, ca neîntemeiată, excepția lipsei dovezii calității de reprezentant legal a inspectorului șef al INSPECTORATULUI PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA AL JUDEȚULUI CONSTANȚA, invocată de reclamânți.

Respinge, ca neîntemeiate, excepția lipsei dovezii calității de reprezentant legal a reprezentantului ARHIEPISCOPIEI TOMISULUI și excepția lipsei dovezii calității de reprezentant convențional a avocaților Ivanovici-Șoșoacă Diana, Căcescu Gheorghe Gabriel și Medeleanu Iulia-Adalmina, invocate de pârâtul INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA AL JUDEȚULUI CONSTANȚA.

Respinge, ca neîntemeiată, excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa parcurgerii procedurii prealabile, invocată de pârâtii COMITETUL JUDEȚEAN PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ CONSTANȚA, PREFECTURA JUDEȚULUI CONSTANȚA și PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANȚA.

Respinge, ca neîntemeiată, cererea de suspendare parțială a Hotărârii Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Constanța nr. 72 din 10.11.2020 în ceea ce privește Anexa 1 punctele 2 teza I, 6 - 6.1, 6.2 raportat la punctul 5, punctul 13, formulată de reclamânții ARHIEPISCOPIA TOMISULUI prin Arhiepiscopul Tomisului - ÎNALTPREASFINȚITUL TEODOSIE PETRESCU, COLCEAG FLORIAN, CHELARU MIRCIĂ, HORNEȚ IULIEAN, GLĂVAN DORU DINU PAVEL, COLCEAG DORINA-OLGA, IVANOVICI-ȘOȘOACĂ DIANA, CĂCESCU GHEORGHE GABRIEL, MEDELEANU IULIA-ADALMINA, UNGUREANU ADALMINA, ȘOȘOACĂ DUMITRU-SILVESTRU, DALE NICOLAE, DALE FLORENTINA, MANCE VASILE, MANCE RAMONA, NEAG LIANA, NEAG RAFILA, BUCUROIU CRISTIAN-NICOLAE și BOTEZATU GRAȚIELA-GHEORGHINA în contradictoriu cu pârâtii COMITETUL JUDEȚEAN PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ CONSTANȚA, PREFECTURA JUDEȚULUI CONSTANȚA, PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANȚA și INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ DOBROGEA A JUDEȚULUI CONSTANȚA.

Cu drept de recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Cererea de recurs se depune la Tribunalul Constanța – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

Pronunțată astăzi, 25.11.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

**PREȘEDINTE,
MARIA TIMOAȘCĂ**

**GREFIER,
LEONTINA NUNCĂ**